

I. kötet.

Budapest, 1886. november 7-én.

45. szám.

Akár csak a báró.

Báró. Micsoda? Iczig szemtelenkedett?

Jancsi. Igenis, méltóságos ur. Mondtam neki, hogy jöj-
jön máskor, arra aztán ugy komiszkodott, mintha csak ő
volna a báró ur.

A papkisasszonyok.

Elbeszélés a kisvárosi életből.

Egy kisváros aranyifjúságának Ábrahám kebeléből való tagja (ne tessék megorrolni, kedves hitrokon, magam is az vagyok!), névszerint Rosenblüh Aladár, kezébe kerítette a város valamennyi Hebronrózsájának szive fölött a hegemoniát.

Szombaton délutánonként, mikor a rőf meg a kiló hat napi élménye fölött elmélkedett, Rosenblüh Aladár ur mindig szépen kihuzakodott. Simára kikent haja tükör gyanánt szolgálhatott volna, s pörge bajusza vetekedett a puszták fiáéval. Vaternörderjét meg staniczliakú kézelőit sem lehetett kifogásolni. Fecsegni jól tudott, valóságos hirharang volt. Nem csoda tehát, ha szívesen fogadták még 'a kétezer forint hozománynyal bíró kisasszonykák is.

Valóságos monarchája volt a város zsidó fiatalságának. Szava szent volt, akarata mindeniké.

Papja is volt a felekezetnek, a ki antik-kiadás volt. Sok mindent fel lehetett nála fedezni, a mit a mai zsidó sem lát szívesen, — még a négy eladó leányt is.

A papkisasszonyok, nem mondom, hogy miss Pastrának voltak, hanem a szépség istenasszonya bizony mostoha gyerekeknek tekintette őket. Pénzüik sem volt, a melynek fejében à la dernière mode az esetleges kérék a valónál szebbet lássanak. De azért igen magasan hordták az orrukat. Olyan magasan, hogy azok Rosenblüh Aladár ur önérzetébe, hogy ne mondjam: hiuságába is beleütököztek. Köszöntését, de másokét is, alig fogadták; mig más

Egyes szám ára 16 kr.

rangosabb kisasszonyok majd a fejüket ejtették el, ha Rosenblüh Aladár előttük megbillentette a kalapját.

Egyik szombaton délután pláne, mikor a négy papkisasszonyt látogatásával megtisztelte, oly hidegen bántak vele, hogy fél órai vontatott terefere után kénytelen volt elhordani sátorfáját. S ezt Rosenblüh Aladár volt kénytelen megtenni! Rosenblüh Aladár, a ki rövidebb látogatásokat (csak szombaton!), mint délutáni egy órától egészen a csillagok feljöttéig, nem szokott tenni. Akkor is a kötelesség hitta már a pudli mellé.

De gyűlölte is a zsidó pap leányait, mint egy antiszemita, s boszut esküdött, véres boszut.

Leszámítva a csipkelődéseket, éles megjegyzéseket,

A szobában köröskörül szépen megmosott zöld padok voltak elhelyezve. A padlót fédervájszszal szép simára és fehérre mázolták.

Öt szem cigány húzta a világos színű, czifra, felpántlikázott, ékszerekkel megrakott vaskos Vénuszok és a fecskefarktalan gavallérok jól megtermett talpa alá. A mamák és papák kedélyesen tracscsoltak nemzeti nyelven. Hjah, az öregek még hűek a traditíóhoz, akár csak hadseregünk!

Az arcokra piros bazsarózsák festődtek, a szemekben az öröm harmatja csillogott. Egy-egy duhaj kurjantás szakasztotta meg az egyhangu zsibongást. Mindenki örült, mindenki mulatott, csak a négy papkisasszony árulta a

melyek Rosenblüh Aladár ur számára a «szellemes» epithetont szereztek meg, a boszura csakhamar kínálkozott alkalom.

Purim volt. Ezen a mi vaskos farsangunkon elevenség szalad minden hitsorsosom ereibe, főképen falun. Se hossza, se vége ilyenkor a dinom-dánomnak. Sütnék-főznek, esznek-isznak egész a megcsömörlésig. Az ifjuság batyubált rendez, melyekre már hetekkel előbb készíti inait. Egész környéket bejár, hogy legalább tisztességes süldő bandára tegyen szert; mert ezen az ünnepen a fekete gyerekek nagyon kapósak.

A mi kis városunkban Rosenblüh Aladár vette kezébe a dolgot: ő volt a főrendező.

A nagy kocsma nagy termét nemzeti színű papirlán-czokkal aggattatta tele. A falakra tükrök kerültek, melyeknek kerete piros-fehér-zöld tüllel volt bevonva; az ablakokat és ajtót fehér függönyök takarták el, melyekre piros-zöld drapéria borult.

petrezselymet. Csak a pap komolyodott el mindinkább, s csak a papné érezte magát kényelmetlenül, mikor már a megszólásokból is kifogyott. A pohár csordultig volt. Rosenblüh Aladár jubilált, mert szavát vette a fiatalságnak, hogy addig a pap leányaival nem tánczolnak, míg maga meg nem kezdi velük a sort.

Éjfélre járt már az idő. Rosenblüh Aladár helyére vezette tánczosnőjét, s peczkesen tartott a papkisasszonyok felé. Ékes pukkedlival és sajátságos mosolylyal hajlott meg előttük s felkérte egy fordulóra a legidősebbiket. Az fanyalogva tette kezét a vállára s eltűnt vele a tánczó párok tömegében. Másik három rezervált gavallér a megmaradt papkisasszony-trifoliumot kapta tánczban, sőt még a rebéczént (papné) is felkérte egy önfeláldozó lélek.

Keringőt lejtettek. Egyszer csak Rosenblüh elkiáltja magát:

— Hallod, Matyi, eszem azt a füstös képed, huzd el az én nótámat!

Matyi, amint már előre meghagyták neki, rázendítette erre a «Zikezene-zakezene...» kezdetű nótát.

A be nem avatottak között általános volt a megütődés. Az öregek izgatottan ugrottak fel helyeikről.

A rabbi szeme villogott, ajka rángatózott, keze ökölbe húzódott. A rabbi leányai járták egy darabig, mert tánczosuk karja erősen fonódott derekuk körül, s olyan képet vágtak a tréfához, mint a fancesali feszület. De alig látták meg atyjuk fején a köcsögöt s kétségbeesve kapálózó anyjukat, megfélelkezve illemlől, bon-tonról, eszeveszetten szakították ki magukat tánczosuk karjaiból s rohantak mint a csibék anyjuk védő szárnyai alá. Aztán kendőjükbe burkolóztak s mint megannyi Dorottya, harezias hangulatban hagyták el szüleikkel a mulatságot.

Mire az említett nóta utolsó akkordjai ellhangzottak, a fiatal-ság megbékítette az öregeket, hogy az a látszólag kellemetlen intermezzo nem volt más, mint egy kis bosszu.

A kedv aztán még pezsgőbb lett, a nóta még szilajabb, a tánc még dühösebb. S csak mikor a pirkadó hajnal harezot izent a lámpáknak, s az újszülött napsugarak kíváncsian kukkantottak be a terembe, akkor oszlott szét a társaság.

A rabbi persze azon éjjel nem tudott aludni. Borzasztó álmái voltak. A kisasszonykák a mamájukkal egyetemben nem különben jártak. Mert a hús márcziusi szél egész éjjel hordta sebes szárnyain a klárinét éles füttyét, a czimbalom zokogását s a brügö bömbölését, mintha gunyolódnék: csak azért is!

Reggel nyomban megkezdték az ostromot a papa ellen, ki csakhamar kapitulált is, még pedig azon föltétel alatt, hogy az sisari purimkor (farsang második napja) eltiltja a táncmulatságot.

Meg is eselekedte. Ünnepi szónoklatában utalt a fiatal-ság kikapásaira s végül határozottan megtiltotta a kilátásba helyezett mulatság megtartását.

No, hiszen lett erre szörnyűködés. A fiatal-ság macskazenevel akarta hazakisérni lelkipásztorát, s estére fáklás zene mellett akarták beverni ablakát, az öregek pedig fejüket esóválva mondogatták: Hát most már az irás szavait kövessük-e, melyek azt mondják: «Örülj e napon!» vagy pedig a rabbiét, aki azt megtiltja?

Denique mégis megtartották a tánczestélyt. Javában

folyt a táncz. A kedv bearanyozott minden kedélyt s verőfényessé tette az arcokat.

Egyszer csak kinyílt az ajtó, s nagy könyvvel hóna alatt, lepedőbe burkolt alak lépett be. Nem szólt senkihez; a terem közepén megállt, felütötte a könyvet, s a «Thilim»-ből, azokból a gyönyörű zsidó gyászdalokból kezdett énekelni.

Mindenki megkapottan vonult félre. A cigány leejtette a vonót, kabátja alá kapta instrumentumát s menekülni vágyott. A párok abba hagyták a keringőzést. Halotti csend volt a teremben, csak a gyászdalok bús danája rezgettette meg a lelkeket. Olyan fájdalmasan, olyan megrendítően bűgött az ének.

De Rosenblüht nem szállta meg a félsz, bár egy kicsit ráült az a zsongó fájdalom az ő szívére is. Hanem a főrendező kötelessége a mulatság megzavaróját rendreutasítani. Villogó szemekkel állt hát az alak elé s rá-mordult: Ki vagy?

A bús ének tovább zokogott, tovább kesergett....

Rosenblüh nem volt rest, kiment az udvarra, s felkapott egy vízzel telt vedret s azzal állott az alak elé ismételvén: Ki vagy?

De a gyászdal csak kesergett tovább.

A vigadók lélekzetöket visszafojtva várták a történézőket. Senki sem mocczant. Rosenblüht pedig elfutotta már a pulykaméreg, s még egyszer kérdezte: Ki vagy?

Mikor erre a kérdésre sem kapott feleletet, végig öntötte az 5° Celsiusra lehült vízzel a titokzatos alakot, hogy az menten elejtette a könyvet, s egy «Váj gesrie»-vel maga is utána dőlt, miközben lehullott róla a lepel, melyből rémültökre a rabbi bontakozott ki.

Rosenblüh Aladár bátorsága most már megkétszereződött. Talpra segitette a rabbit s így szóla hozzá:

— Rebelében, ha máskor el akar bennünket rémiteni a mulatástól, ne gyászdalokat énekeljen, hanem hozza el magával leányait!

A rabbi megszégyenülten távozott a mulatságból. A nevetők pedig mind Rosenblüh pártjára állottak, s vigan rakták a tánczot kivilágos kivirradtig. A zsidó pap nem-sokára elpusztult a városból négy leányával s Rosenblüh Aladár hegemoniája teljes volt. De csak egy darabig; mert hát az idén egy kétezer fírt hozományu kisasszonyka nyakába akasztotta a rózsás jugumot.

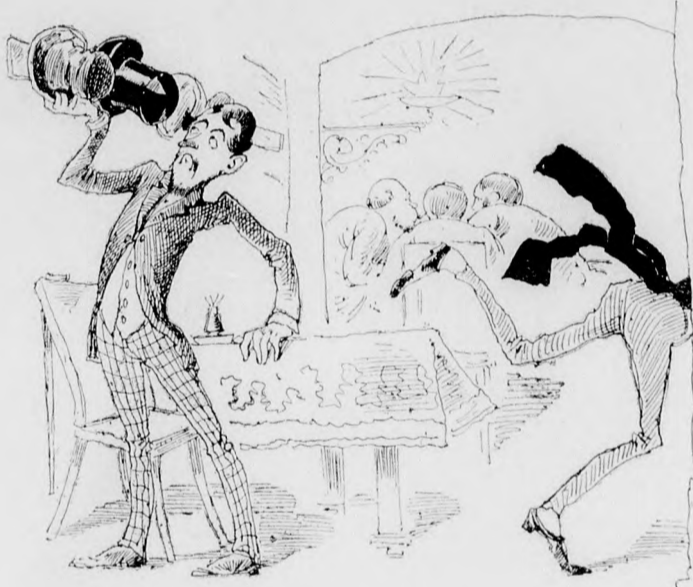
Haber Samu.

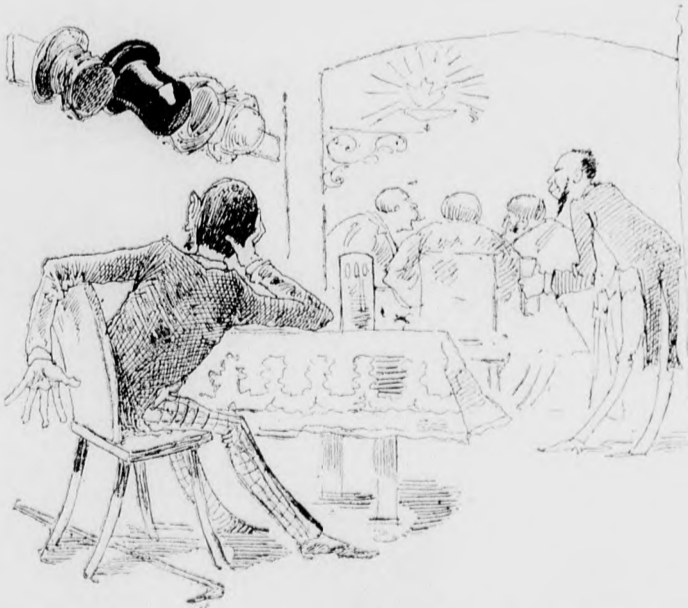
A kicserélt kalap.

Beül a koresmába alamuszi Vendel
S magának egy fröcsesöt nagy urasan rendel.

Fut, rohan a pinczér, látni még a frakkját ...
Vendel a fogásra akasztja kalapját.

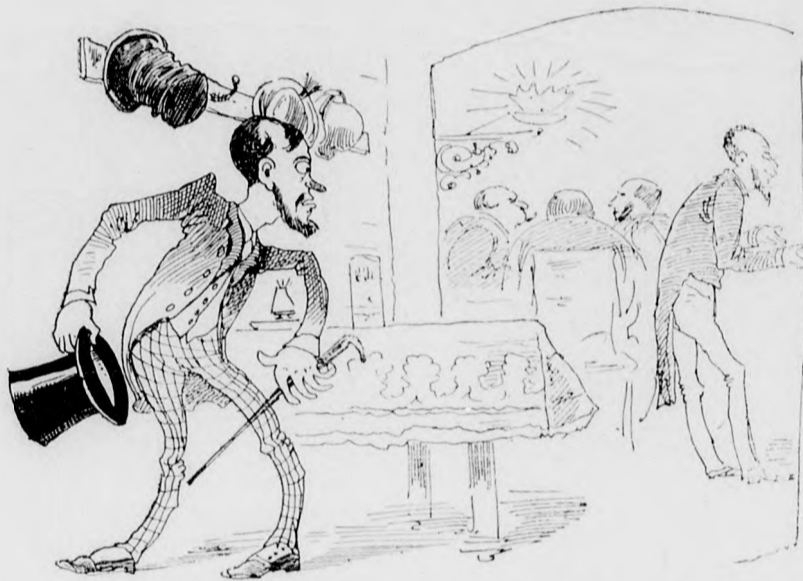

Biz az kopott jószág! Mellette egy fényes,
Ujdonuj czilinder — jaj be nagyon kényes!

A KICSERÉLT KALAP.

Míg issza a fröcsesöt, azt gondolja Vendel:
«Jaj be jó vón' nékem az az új czilinder!»

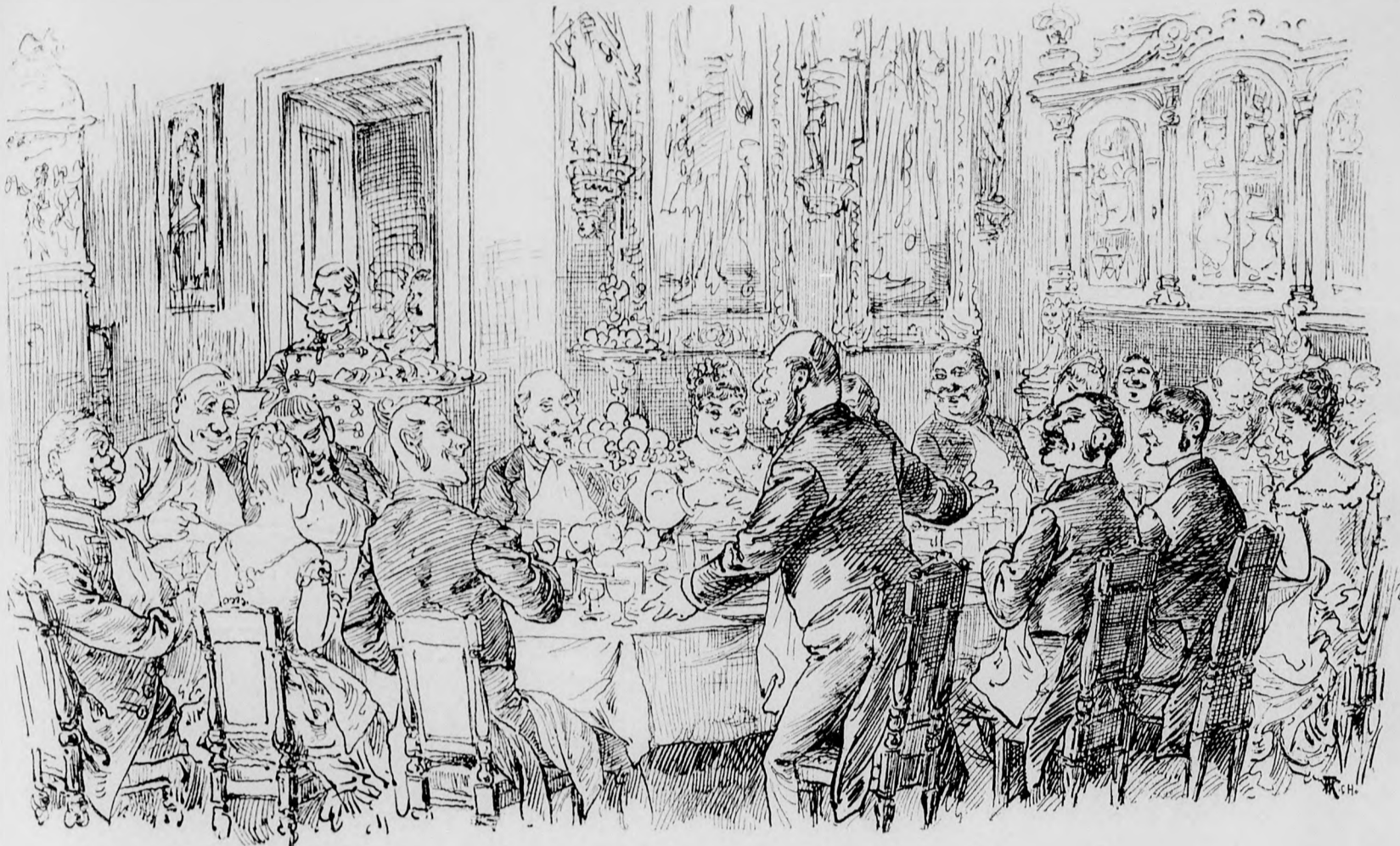

S mert nem fog ki semmi a furfangos elmén:
Fizeti a fröcsesöt, s czilinderrel elmén.

De a mint fölesapja, kedve búra válik:
Jaj, nagy a czilinder, lefut a nyakáig.

Rimkocics.

Dörmöggy képviselő, a ki nagyon szórakozott ember, ebéden volt a főispánnál, s a mint a levest kanalazza, otthon képzelvén magát, a vendégek nagy ámulatára feláll és így mentegetődik:

— Boesánatot kérek, hölgyeim és uraim, ha rossz a leves; de hát nőm rosszul van és nem nézhetett a konyha után.

Gyermek logika.

Panaszkodik a paraszt a kis Miskának, hogy tehene mindig be-belátogat a luczernásba. Miska nagy okosan hallgatja, végre megszólal:

— Ugy van az az édes apámmal is. Hiába szidja az édes anyám, azért csak mindig a koresmába jár.

Álom — való.

Mennyi üdv e rám néző szemekben,
Mennyi méz ez édes ajkakon,
Mennyi érzés e kicsinyke szivben,
Verését mi kéjjel hallgatom!

Nyakam körül füzve bársony karja,
Kedves arca keblemen pihen,
Ajakammal összeforrvá ajka,
Édes kéjtől ver, dobog szivem.

Több boldogság nem lehet az égben,
Mint a mennyi itt táruul elém —
Nyakon öntve, szól a feleségem:
«Ebredj már te lusta, renyhe lény!»

Ferenczy Ödön.

Hirdetmény.

«Egy nevetlen hasított fülű malacz eltévelygett; az ki hirt tud róla mondani, tartsa felebaráti kötelességének, különben házról-házra keresztetik, s az kinél megtapasztaltatik, szigoruan 5 fitra büntetődik.»

Nem jutott eszébe.

Fürödni ment Póznási tanár ur, pedig nem tudott uszni; de meg is adta az árát, mert egy gödörben megbotolván víz alá merült s szeme-szája megtelt vízzel.

Segélykiáltására közelben sétáló tanítványai a parthoz sietnek, s ijjedve látják, hogy mesterök a sekély vízben kétségbe esetten eviczkél s már-már el is merül. Egyikök azonban feltalálta magát s oda kiáltott:

— Alljon fel, tanár ur!
Mire Póznási csakugyan felállott a térdig érő vízben, s tanítványai derült arcczal mentek odább.

Szerelmi verseny.

Ifju.

Feslő rózsza az én babám
Piezi piros szája;
Nem ellenzi, hogyha méhként
Tapad ajkam rája.

Am derekát megölelni
Ellenzi a büszke,
Rózsaszárt is a ki érint,
Megszúrja a tüske.

Leány.

Kipödörve az én babám
Szép kis szóke bajsza,
A termete sugár, karsu,
Lábszára se kajsza.

Egy világtól engemet az
Ő karjai védnek:
De hát az ő két ölelő
Karjától ki véd meg?!

A tapasztalt.

Szerelemtől jobban a lány
Vagy a legény ég-e,
Nem tudom, de házasság lesz
Ennek csak jó vége.

Kolosy Eleira.

Gyermek monolog.

— Ha volna egy kis lánczoeskám,
kis mokust kötnék rá, ha — volna.

Verset ugrott.

A tisztelendő ur az examenen ugyan keményen censeúlja az apró nebulókat. Egy ökölnyi fiu nagyon gyorsan olvassa az egyik zsoltárt; azt mondja neki a tisztelendő:

— Te Imre, te ezt bizonyosan könyv nélkül is tudod, hadd látom csak, másutt tudnál-e úgy olvasni? Ugorj el, fiam, egy verset!

Pöttön Imre nagyot néz a tisztelendő urra, a ki csak biztatja:

— No fiam, ugorj el egy verset!

E biztatásra Pöttön Imre olyat ugrott, hogy csak úgy dobant a padló.

Konok tagadás.

Aludt a juhászbojtár, mialatt a nyáj tilosba ment. Észreveszi ezt a számadó, felkölti a bojtárt s pirongatni kezdi. A bojtár azonban erősen állítja, hogy ő bizony nem aludt.

— Hiszen feküdtél! — förmed rá a számadó.

— Én bizony nem feküdtem, csak hosszát ültem.

— De hiszen a szemed is be volt hunyva!

— Csak azért hunytam be, hogy bele ne essék valami.

— Akasztófa virága, hiszen úgy hortyogtál, hogy elhallatszott a majorba!

— Persze, hogy hortyogtam, de csak azért, hogy el ne aludjam.

Szószerint.

— No szomszéd uram, eladtam a derest!

— Kinek?

— Gombos uramnak, a tárkányi jegyzőnek.

— Már hogyan beszélhet kend józan észszel olyan bolondot? Hiszen Gombos uram nem is él! ihon olvasom az ujságban, hogy «Gombos Menyhért tárkányi jegyző feljüggesztetett!»

Szerettelek...

Szerettelek, mért tagadnám?
Szerettelek hűn, végtelen;
Megtartám hűn, a mit fogadtam,
Od'adtam érted mindenem.

Feláldozott pénzem- s szivemre
Búsán, kesergve gondolok:
— Ha már a szivem visszadobta,
Hát pénzem is mért nem dobod?

Hajthatatlan.

Addig ígérgette Marczona Laczi felvidéki tót sógorának, hogy megnézi egyszer a házok tájékát, míg végre nem térhetett ki előle, s csakugyan felkelt rándulnia látogatóba. Mutogatott persze a sógor minden szépet, csak hogy kimutassa a felvidék előnyeit, de Marczona mindent gáncsolt, kivált mikor észrevette, a mivel a sógor nem dícselkedett, hogy ott még a szőlő sem terem meg.

— Ugyan mi az Istencsudájából csináljátok ti a bort?

A sógor erre felvezette a Táttra legszebb tavához, a Csorbai tóhoz.

— No mit szólasz ehhez?

— Az öreg csak nézi, nézi, aztán hátat fordítva kicsinylőleg így szól:

— Micsoda? ez is tó? Hiszen ebben még csak egy béka sincs!

Jó szivü.

Mama. Lásd, Pali, tegnap megörültem afelett, hogy első tanuló vagy, ma meg már ismét hátra ültettek.

Pali. De, édes mama, más fiu mamája is akar ám örülni!

O is azt teszi.

— Térjen ki az utból, mert mi az uraság borát szállítjuk, — kiabálnak a kocsisok a kántorra, ki éppen az urasági koresmából ballagott pityókosan haza.

— Azért sem térek ki, — vágott vissza a kántor, — mert én is az uraság borát szállítom.

Meggyőző érv.

— Ugyan te lelketlen, hogy hívatsz most a koresmába, mikor a feleségedet ma temettük? — kérdi egy korhely özvegyiségre jutott sógorát.

— Hát már mért ne mennénk? — Ma se menjünk; ha minket temetnek, akkor se mehetünk. Mikor menjünk hát?

— Igazad van, sógor; én is veled megyek.

Nem fogott ki rajta.

A vendéglőben egy uri embernek nagyban kínálgatja zsebkendőit egy házaló.

Vendég. Nincs szükségem zsebkendőre.

Házaló. De finom, kérem, igen finom és potom áron adom.

Vendég. Hagyjon békét, van nekem elég zsebkendőm.

Házaló. Még ha feleáron adom, akkhor sem? Egy tuczat ilyen finom zsebkendő a boltban hat florén, én adom három florénér.

Vendég (boszusan). Nem kell!

Házaló. Hát mennyit ad az ór érte?

Vendég (hogy lerázza nyakáról, oda kiált:) Huszonhét krajczárt.

Házaló. Igozán nem tetszik tübbet adni? — hát tessék.

Vendég (látva, hogy czélt nem ért). De én két tuczatot értettem!

Házaló. Hát tessék még egy tuczat. (Oda dob még egy tuczat zsebkendőt, melyért zsebre teszi a huszonhét krajczárt és örömben kezét dörzsölve távozik, hogy oly jó gseftet csinált.)

Az ötven év megvan.

Szigoruan meghagyta a püspök egyházmegyéje plebánosainak, hogy ötven éven alóli gazdasszonyt nem szabad tartaniok. Nem sokára bepanaszolnak egy jovialis plebánost, hogy megszegte a rendeletet, két fiatal gazdasszonyt tartván a parochián. A püspök becsitálta a plebánost, ki azzal védekezett, hogy biz ő hamarjában nem talált ötven éves gazdasszonyt, tehát egyelőre két huszonöt évest fogadott szolgálatába.

Szabadságért küzdött az ifju . . .

Petőfi.

Nevető fejfák.

Ferke cigánynak is végsőt vert az óra
Nem szögel, nem patkol már convenzióra
Bögőnek sem nézi már többé az eget
Angyalkáknak hányja a cigánykereket.

(A marosvásárhelyi temetőből.)

Ember, itt is van mi figyelmedet intse,
Engedd, hogy e követ szemed megtekintse
Olajos Zsuzsánna Farkas Mihály kincse
Életét fogja itt a halál bilense.
Hogy olyan férfiut nevezett urának
Ki az eklézsia eskütt tanácsának
Tagja s czéh mestere a eszmadiaéknak
Azok is valami gondolom volnának,
De nagyobbak teszik az ő ékességét
Mert ki nem esmérte kedves szelidségét?
Negyvenöt esztendő nevelte hívségét
Férjének ajánlván páros szövetségét.
Hatvanöt volt egész élete folyása
Magzat nélkül azt is hív társalkodása
Pótolta, keserves vala elválása,
Farkas Mihálynak is itt légyen nyugvása.

Bakter együgyűség.

Bakter (beszól az ékszerkereskedő kis ablakán, a hol embe-
reket lát). Ha tolvajok vannak bent, akkor szóljanak, majd
bemegyek.

H.-K.-Pályi, B. E. A hosszas
hallgatást szívesen megbocsát-
nók, ha a küldemény más
volna, mint a régi história,
csak hogy új, bár elismerjük —
izletesebb lére eresztve. No
de a második fogás kárpót-
olni fog. — *Alsó-Dabas, S. S.*

Köszönjük a tartalmas küldeményt, nem mind használható
ugyan, de az arany is többnyire salakkal keverten kerül ki a
bányából; a rossz irás se baj, mindenki olyan kalappal köszön,
a milyen éppen a fején van, mert nem a kalap a fő, hanem a
köszönés. — *Budapest, K. Gy.* Jóízűen van elbeszélve, de hiány-
zik belőle a valószínűség. — *Trom-Péter.* Járt nyomon halad s
illusztrálása sem olyan hálás, mint elődeié, a másik fajtából vagy
nagyon jót, vagy semmit, azért tettük a régieket félre, az ujak-
ból is csak a javát. — *Kalocsa, B. N.* A versével vallott kudarc-
zot elfeledteti prózája. — *Szerajevó, Á. A.* A népdal nem nekünk
való, a milliomos adomát köszönjük. — *Losoncz, F. A.* Sejtelmében
nem esalatkozott, de hogyan is küldhet hozzánk ilyen halottak
napjára való verset?! Az elbeszélésnek még nem a legnagyobb
hibája, hogy illusztrálásra nem alkalmas, hanem cselekménye
sinesen. A eszmadia-dal és társai többé-kevésbé izetlenek. —
Tapolca, K. Gy. A költői beszély hangzatos alexandrinokba van
foglalva s cselekménynek sines hijával, de terjedelménél fogva,
melyet az illusztrációk szinte megkétszereznének, nem lapunkba
való, az életkép nem elég esattanós. A kézirat rendelkezésére
áll. — *Tisza-Roff, Gy.-i.* Köszönjük, kivált a vázlatok igen sike-
rültek. — *Több kéziratról a jövő számban.*

Könyvpiacz.

Hamis gyémántok czim alatt adott ki Hevesi József egy kötet
apróbb elbeszélést és rajzot, melyek a társadalom léhább osztá-
lyát találó gúnnyal rajzolják. A esinosan kiállított és tollrajzok-
kal élénkített kötet ára 1 frt 50 kr.

A nálunk rendkívüli olesóságánál fogva páratlan *Egyetemes
regénytár* második folyamában ujabban megjelentek a következő
kötetek: «A croix-mort grófnők» és «A hattjudal» Ohnettől, két
kötet 1 frt, «Élő halott» Hugh Conwaytól, két kötet 1 frt, «Meg-
ölt lelkek» Margitay Dezsőtől, 50 kr. Ugyancsak kaphatók még
az első évfolyam kötetei is: «A banya» Ohnettől 2 kötet 1 frt,
«A lohinai fiú» Mikszáth Kálmántól, 50 kr, «Beatrice házassága»,
Hugh Conwayból, két köt. 1 frt, «Jubilánsok» Tolnaytól, 50 kr,
«A kék fátyol» Du Boisgobeytól 2 köt. 1 frt, «A halott» Feuil-
let O.-tól 50 kr, «Lise Fleuron» Ohnettől 2 kötet 1 frt, «A füle-
mile» Peteleytól 50 kr, «Nem» Wilkie Collinstól 50 kr, «Violanta»
Ecksteintől 50 kr, «Saját kezébe» Beniczky Bajza Lenkétől 50 kr,
«Egy csontváz elbeszélése» Gonzalestól 50 kr, «Az uri körökben»
Hamilton Aidetől 50 kr. Az életre képes vállalatot ajánljuk olva-
sóink figyelmébe.

Bondy B. festészeti és szobrászati vállalkozó azon kitüntetésben
részesült, hogy Natália szerb királyné személyesen rendelte meg
nála életnagyságu arczképét. A festmény egy kis fénykép után
e napokban készült el és állítatott ki Bondy B. Andrássy-ut
15. sz. helyiségében, s a nagy közönség meggyőződhetett róla,
hogy a festmény élethű és művészi kivitelű.

Felelős szerkesztő: *Bartók Lajos.*

(A képek WEINWURM A. műintézetében készülnek.)

„NEW-YORK”

KIZÁRÓLAG KÖLCSÖNÖSSÉGEN ALAPULÓ BIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG.

Alapított 1845-ben.

Biztosítéki alap 1886. évi január hó 1-én 350 millió frank.

Alapítása óta 1886. január 1-ig a New-York 222,912 kötvényt állított ki, biztosítván	3.624,647.762 frankot
Évi díjakban bevett	746,373.352 „
Kamatokban bevett	189,309.454 „
Szerződések esedékességeért fizetett	228,008.072 „
Nyereményekért és vásárlásokért fizetett	233,687.453 „

*A „New-Yorknak” Amerikán, Ázsián és Afrikán kívül Európában a
következő fővárosokban vannak fiókjai:*

BERLINBEN

LONDONBAN

BÉCSBEN

BRÜSSELBEN

KOPENHÁGÁBAN

MADRIDBAN

PÁRISBAN

AMSTERDAMBAN

RÓMÁBAN

TURINBAN

KRISTIÁNIÁBAN

LISSABONBAN

PÉTERVÁROTT

VEVEYBEN

STOCKHOLMBAN

KONSTANTINÁPOLYBAN

BUDAPESTEN

*A „New-York” életbiztosító-társaság tisztán kölcsönösségen alapul, nincsenek
részvényesei, tehát az egész nyereség a biztosítottak közt osztatik szét.*

Bővebb felvilágosításért fordulhatni a

„NEW-YORK” MAGYARORSZÁGI KÉPVISELŐSÉGÉHEZ:

Budapesten, Nádor-utca 9. sz.

Felhívás előfizetésre!

1886. október 1-én egész évi előfizetést nyitunk a

M E R C U R

hiteles sorsolási tudósító

tizenhatodik évfolyamára.

A «**Mercur**» magyar-német szövegben havonta 2—3-szor, esetleg gyakrabban is jelen meg és pedig közvetlen minden húzás után.

A «**Mercur**» pontosan, kimerítően és megbízhatóan közli a húzási lajstromokat és ezáltal 16 évi fennállása óta a sorsjegytulajdonos közönségnek legkedveltebb és nélkülözhetlen organuma lett.

A «**Mercur**» nemcsak a bel- és külföldi sorsjegyek húzási lajstromát közli, hanem hozza minden húzás után a hátralékokat sorozatok és szám szerinti beosztással, mely beosztás a sorsjegyek revisióját lényegesen megkönnyebbiti.

Pénzügyi rovatában a «**Mercur**» fontos információkat közöl, melyek tágas és folyvást növekedő olvasókörének elismerését kivívták maguknak.

A «**Mercur**» szerkesztősege mint eddig, jövőben is mindent el fog követni, hogy tökéletesség tekintetében, a mostani színvonalát fentarhassa.

Olvasóinak és előfizetőinek érdekeit előmozdítani a jövőben is a «**Mercur**» főtörekvése marad.

Ezen vezérelv foganatosítása czéljából már mult évben a «**Mercur**» alakját lényegesen nagyobítottuk és a szerkesztőséget elismert kintinő erőkből állítottuk össze.

A nagyobbitott alakja és gazdagabb tartalmával összekötött nagyobb áldozatok daczára a «**Mercur**» előfizetési ára változatlanul marad és pedig bérmentesen házhoz küldve vagy posta utján

egy egész évre csak 2 forint.

A „**MERCUR**” kiadóhivatala

Budapest, Dorottya-utca 12.

Kincsem-sorsjegy

á **1** ft **11** sorsjegy **10** ft
csak

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft

10.000 ft, 5000 ft 20% lev. ||4788 pénz-nyeremény

A magyar lovar-egylet
sorsjegy-irodája: Budapest, Váci-utca 6. szám.

HIRDETÉSEK

AZ

„URAMBÁTYÁM“

czimü humorisztikus hetilap

részére felvétetnek a kiadó-hivatalban, d. u. 3—6-ig, Budapest, IV. ker., hatvani utca 3. sz., II. em.

Szt. Jakab-csöppek.

Védjegy.

Minden oly gyomor- és idegbajnak, melyek minden eddigi gyógyszernek ellenálltak, különösen idült gyomorhurut, gyomorgyöngesség, kólíka, göresök, rossz emésztés, szivszorongás, fejfájás, stb. tökéletes és biztos

gyógyítására. A Szt. Jakab-csöppek, az Actra nevű görög zárdabeli meztelű barátok vénye szerint a keleti országok 22 legjobb gyogyóvényéből összealkotva, melyeknek mindegyike külön-külön még ma is első rangot foglal el, ez összetétele folytán a csöppek használata mellett kívánt eredményt biztosít.

Kapható 60 kros és 1 ft 20 kros üvegekben. Főraktár: M. SCHULZ, Hannover, Schillerstrasse.

Raktárak: Török J. gysz. Bpest, király-u. 12, Moldoványi gyogyysz. Bpest, fazekas-tér 3. sz.

Magyarhon első, legnagyobb és legjobb hírnevű óraüzlete.

BRAUSWETTER JÁNOS SZEGEDEN

cs. kir. és m. kir. szab. chronometer és műórás, föltalálója az első egyedüli kulcs nélkül fölhuzható remontoir inga-óráknak stb. stb.

ÓRÁK 10 ÉVI JÓTÁLLÁS MELLETT ARANY ÉS EZÜST ÉKSZERTÁRGYAK RÉSZLETFIZETÉSRE

Kitüntetve:

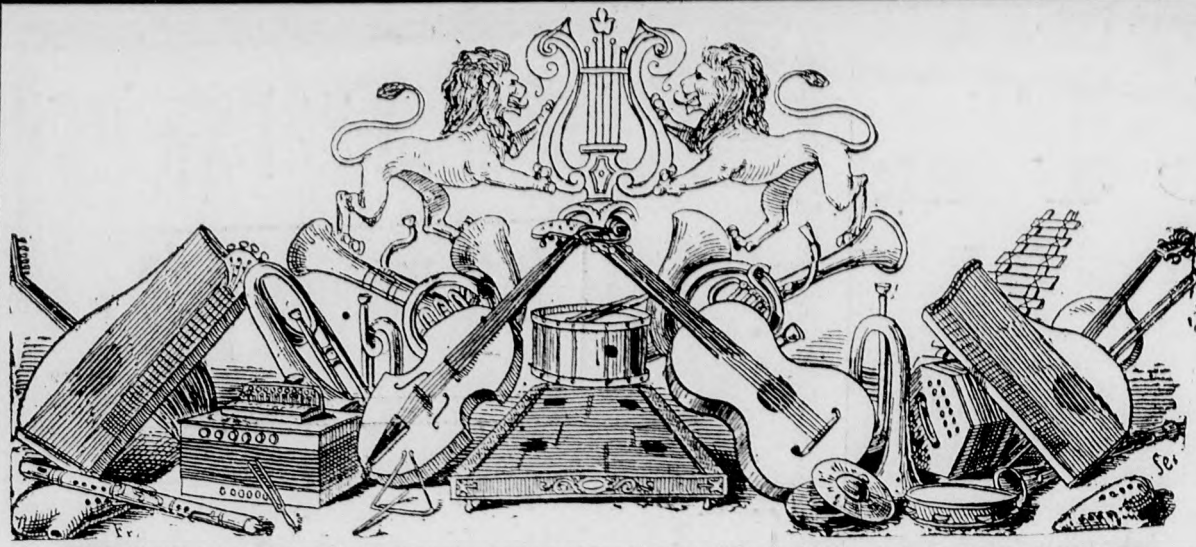
London 1871.
Kecksemét 1872.
Bécs 1873. Ujvidék 1875.
Szeged 1876. Paris 1877.
Székesfehérvár 1879.
Budapest 1885.

Levélbeli megkeresésekre pontosan válaszoltatik. Képes árjegyek bérmentve. Javítások pont. eszközöltetik.

Magyarhon első, legnagyobb és legjobb hírnevű óraüzlete.

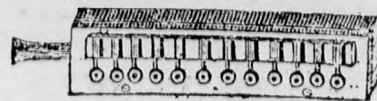
Alapított 1847-ik évben.

Alapított 1847-ik évben.

Altalános árjegyzék ingyen és bérmentve. Harmonikáról külön árjegyzék kérendő.

Legújabb harmonika fuvola

12 billentyűvel, igen finom hangokkal, melyek a szípkába való könnyű befúvás által működnek. Igen ajánlható mindenkinek kicsinynek és nagyoknak egyaránt alkalmas. Zongora kíséretre használható. Igen kellemes mulattató eszköz. Ára 2 frt. Szétküldés utánvétel mellett.

STERNBERG ÁRMIN

hangszergyára Budapesten, kerepesi-ut 36-ik szám, a Rókus-kórházzal szemben.

WIRTH JÁNOS

16 év óta fennálló

arany-, ezüst-, ékszer- és óragyár-raktára BUDAPESTEN

IV., hatvani utca 12. sz. a nemz. casino kapujával szemben.

Kivonat az árjegyzékből:

Arany gyűrűk ... 2.- 4.- 5.-	Arany garnitúrák ... 15.- 20.-
Gyémánt gyűrűk 8.- 10.- 15.-	Gyémánt " ... 80.- 100.-
Brilláns gyűrűk 20.- 30.- 40.-	Brilláns " ... 150.- 200.-
Arany fülbevaló 1.50 2.- 3.-	Arany óralánc rövid 16.- 20.-
Gyémánt " 12.- 15.- 20.-	" " hosszú 25.- 30.-
Brilláns " 40.- 50.- 60.-	" Collir láncz ... 5.- 8.-
Coráll " 3.- 4.- 5.-	" kereszték ... 2.- 3.-
Zománczos " 2.- 3.-	Gránát kereszték ... 1.- 2.-
Arany broche ... 6.- 7.-	
Coráll " ... 4.- 5.-	
Dívat " ... 4.- 6.-	
Arany karperecz 20.- 25.- 30.-	
Zománcz " 5.- 6.-	
Gránát karperecz 4.- 5.-	

Nyakkendő tük.

Arany, ezüst, gyémánt	5.- 6.-
Ezüst óraláncz	3.- 4.-

Valódi svájci órák két évi jótállással.

Ezüst henger-óra 1 fed. ... 9.-	Arany rem.-óra 2 fed. 50.- 60.-
" " 2 " ... 12.-	" chron.-rem. 2 " ... 200.-
" horgony " 1 fed. ... 14.-	" női óra 1 " ... 18.-
" " 2 " ... 16.-	" " 2 " ... 24.- 30.-
Metall v. nickl rem.-óra 8.- 10.-	" " remont. 1 " ... 28.- 30.-
Ezüst rem.-óra 1 fed. 14.- 16.-	" " 2 " ... 35.- 40.-
" " 2 " ... 18.- 20.-	Arany női remont.-óra
Arany férfi-óra 1 " ... 35.-	2 fed. zománczozva 40.- 50.-
" " 2 " ... 40.- 45.-	Arany női remont.-óra
Arany rem.-óra 1 " 40.- 45.-	2 fed. gyém. kövekkel 50.- 60.-

Részletes árjegyzéket kívánatra bérmentve küldök.

20 frton felüli megrendeléseknél szabott áraimból 3% engedményezek.

A raktáramból származó tárgyak mindegyike a magyar kir. fémjelző hivatal által felülvizsgálva és törvényszerűen fémjelézve van. A drágakövek valódisága és súlyáért vevő írásbeli jótállást kap. — Minden szakmába vágó cikk dus választékban található raktáromon. — Vidéki megbízások lelkiismeretes és gyors elintézésére kiváló gondot fordítok és meg nem felelő tárgyakat készséggel kicserélek. — Levélbeli kérdézősködésekre szívesen és kiemertően válaszolok.

Mindenféle ezüstnemű a legnagyobb választékban.

Nálam vásárolt órákért 2 évi írásbeli jótállást vállalok.

!!Legalkalmasabb karácsonyi ajándék!!

Olajfestésű arc képeket fényképek után

művészi kivitelben készít, a tökéletes hasonlatosságért kezeskedik, s bármily nagyságban, a legkisebb fénykép után is festve, szállít a már nagy elismerésnek örvendő Francia-magyar kereskedelmi vállalat festészeti, szobrászati és műiparczikkek számára berendezett műterem.

BONDY B. üzlettulajdonos, Budapest, VI.,
Andrássy út 15 C. szám alatt.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek.

A Franklin-Társulat kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvkereskedésben kapható — az osztr. tartományok számára *Szelinski György* cs. kir. egyetemi könyvtárosnál Bécsben I., Stefansplatz 6.

KÁRPÁTI EMLÉKEK.

KÖLTEMÉNYEK.

IRTA

BARTÓK LAJOS.

Spányi Béla eredeti rajzaival.

Ára füzve 2 frt. — Diszkötésben 3 frt.

UJABB KÖLTEMÉNYEK.

IRTA

BARTÓK LAJOS.

Ára füzve 1 frt 20 kr. — Diszkötésben 2 frt.

A LEGSZEBB.

VIGJÁTÉK HÁROM FELVONÁSBAN.

IRTA

BARTÓK LAJOS.

Ára füzve 1 frt. — Diszkötésben 1 frt 60 kr.

Felhívjuk a t. közönség figyelmét lapunk mai számában hirdetett Wirth János ékszer- és óragyári raktárára, mely 16 évi fennállása óta, ugy a főváros, mint a vidék kedvenc ékszerbevásárlási helye.